

A minden háborút kiváltó harc

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:15; Ézsaiás 14:12-14;
Ezékiel 28:12-15; János 17:24-26; Jelenések 12:7-9

„Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is hadakozott, és az ő angyalai is. De nem tudtak győzni, és többé nem volt helyük a mennyben” (Jel 12:7-8, ÚRK).

Ha Isten jó, akkor miért olyan rossz a világ? Hogyan engedheti meg a szeretet Istene, hogy ennyi gonoszság létezzen? Miért történnek szörnyű dolgok jó emberekkel? Az e heti tanulmányban a jó és a rossz közötti ősi küzdelmet tekintjük át. Lucifer mennybéli lázadásától kezdődően megvizsgáljuk, honnan eredt a gonoszság, illetve milyen türelmet gyakorol Isten a bűn problémájával kapcsolatban.

Isten a mérhetetlen szeretet Istene, ez a természetéből fakad (1Jn 4:7-8). Minden tette erről árulkodik (Jer 31:3). Szeretetet nem lehet erőltetni, kikényszeríteni, előírni. Ellen G. White helytállóan fogalmaz: „Szeretetet csak szeretet ébreszthet” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13. o.). A választás szabadságának megtagadása a szeretet lehetőségét veszi el, ezzel pedig eltörli a valódi boldogság lehetőségét. Isten a szeretetével nyer meg bennünket szövetségeseiül. Úgy fáradozik a jó és a rossz közötti nagy küzdelem megoldásán, hogy a bűn soha többé ne ütesse fel a fejét a világegyetemben. Célja, hogy az egész világegyetem előtt bemutassa, Ő mindig is a teremtményei érdekeit, javát szolgálta. Isten szeretet-szemüvegén keresztül, a világra a jó és a rossz közötti nagy küzdelem fényében tekintve arról bizonyosodunk meg, hogy a jó végérvényesen győzni fog a gonoszság felett.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 29-30. fejezetét!

A MENNYEI HÁBORÚ

Olvassuk el Jel 12:7-9 szakaszát! Mit árul el ez a rész a mennyei szabadságról és a gonosz eredetéről? Isten még hogyan reagálhatott volna Lucifer lázadására?

Ezek a versek a jó és a rossz közötti kozmikus konfliktust írják le. Sátán és angyalai Krisztus ellen küzdöttek, míg végül kivetették őket a mennyből. Kifejezetten furcsa, hogy háború tört ki a menny tökéletes légkörében. Hogyan történhetett? A szerető Isten egy ördögi angyalt teremtett volna, aki elindította a háborút? Volt benne valamilyen végzetes hiba, ami lázadásra vezetett? A Biblia egyértelműen szól a gonosz eredetéről. Elgördíti a függönyt a jó és a rossz közötti konfliktus elől.

Vessük össze Ézs 14:12-14 és Ez 28:12-15 részeit! Mi zajlott le Lucifer gondolataiban, ami lázadáshoz vezetett?

Isten nem ördögöt teremtett, hanem Lucifert, aki káprázatos, ragyogó, tökéletes volt. Tökéletességéhez tartozott a választási szabadság is, ami Isten szereteten, nem pedig kényszeren alapuló uralmának alapvető elve. A bűn Luciferrel kezdődött a mennyben. Nincs észszerű magyarázat arra, miért engedte ez a tökéletes angyal, hogy a büszkeség és a féltékenység gyökeret verjen a szívében, ami aztán a Teremtő elleni lázadássá nőtt.

Lucifer teremtményként olyan imádatra vágyott, ami egyedül a Teremtőt illeti meg. Az Úr trónjára tört, megkérdőjelezve hatalmát. Lázadása nyílt háborúhoz vezetett a mennyben.

Bár Isten hosszan túrt Luciferrel kapcsolatban, azt mégsem engedhette, hogy lázadásával megrontsa a menny légkörét. „A mennyei tanácskozó testületek kérlelték Lucifert. Isten Fia elétárta a Teremtő nagyságát, jóságát és igazságosságát, valamint törvényének szentségét és változatlanágát. A menny rendjét Isten állapította meg, és ha Lucifer eltér attól, meggyalázza Alkotóját, magát pedig romlásba dönti. De a végtelen szeretettel és irgalommal adott figyelmeztetés csak ellenállást keltett. Lucifer hagyta, hogy a Krisztussal szembeni féltékenység eluralkodjék rajta, és még elszántabb lett” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 425. o.).

Mit tanulhatunk az Úr jelleméről a gonosszal való bánásmódja alapján?

LUCIFER MEGTÉVESZT, KRISZTUS GYŐZ

Nincs észszerű magyarázat arra, miért hagyta Lucifer, a tökéletes angyal, hogy a büszkeség és a féltékenység gyökeret eresszen a szívében, majd pedig a Teremtő elleni lázadássá növekedjen. Sátán büszkesége nyílt lázadássá érett. Igazságtalansággal vádolta az Urat. Kételyeivel és vádjaival megfertőzte az angyalokat.

Olvassuk el Jel 12:4 versét! Mire mutat rá ez a bibliavers Sátán megtévesztő képességét illetően? Hány angyal adott hitelt az Istenről mondott hazugságainak?

Amikor kitört a harc a mennyben, az angyaloknak el kellett dönteniük, hogy Jézust vagy Lucifert követik-e. Milyen volt ez a mennyei háború? Fizikai küzdelem lehetett, vagy inkább eszméké, esetleg mindkettő? Nem ismerjük a részleteket, ugyanakkor a vizsály eléggé fizikai volt ahhoz, hogy végül kivetették Sátánt és az angyalait, „*többé nem volt helyük a mennyben*” (Jel 12:8-9, ÚRK). A harcnak mindenképpen volt valamennyi fizikai vetülete. Egy dolog teljesen biztos a mennyei háborúval kapcsolatban: minden angyalnak döntenie kellett Krisztus mellett vagy ellen. Kit fognak követni? Kinek a hangjára hallgatnak? A hűséges angyalok azt választották, hogy Jézus szeretetből fakadó parancsolatainak engedelmeskednek, míg az angyalok egyharmada Luciferre hallgatott, nem engedtek Istennek, így elvesztették a mennyet. A föld történelmének e döntő pillanatában nekünk is döntenünk kell Krisztus mellett vagy ellen. Nekünk is ki kell nyilvánítanunk, hogy kinek az oldalán állunk: Krisztusén vagy Sátánén.

Olvassuk el 1Móz 2:15-17, 2Móz 32:26, Józs 24:15, 1Kir 18:20-21 és Jel 22:17 verseit! Milyen alapvető elvet tanítanak ezek a versek a nagy küzdelemről?

Amikor Isten megteremtette az emberiséget, mélyen belénk plántálta a gondolkodás, a megfontolás és a választás képességét. Emberi mivoltunk lényegét az erkölcsi választás képessége adja meg. Nem robotok vagyunk. Eltérően az állatvilágtól, Isten a saját képére alkotott meg minket, hogy képesek legyünk választani jó és rossz között, örökérvényű lelki elvek alapján élni az életünket. Isten arra hívja népét Lucifer mennybéli lázadása és a földi bűneset óta, hogy válaszoljanak szeretetére, engedelmeskedjenek parancsolatainak és szolgálják Őt.

A FÖLDRE IS ÁTTERJED A KÜZDELEM

Amikor Isten megteremtette a földet, az tökéletes volt. Látta, „*hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó*” (1Móz 1:31, ÚRK). A bűnnek, a gonoszságnak foltja sem volt rajta. Ádámnak és Évának ugyanúgy szabad akaratot adott az Úr, mint Lucifernek. Nem akart robotokat látni a földön, ahogy a mennyben sem.

Mindent megtett azért, hogy teremtményei tisztában legyenek szabadságukkal. Egy fát ültetett a kertbe, amit a jó és a gonosz tudása fájának nevezett. Külön fel is hívta rá Ádám és Éva figyelmét, mert biztosítani akarta, hogy *tudják*, van választásuk.

Sátán a fához ment, és amikor Éva ott időzött, ezt mondta neki: „*Bizony nem haltok meg. Hanem tudja Isten, hogy amelyik napon esztek abból, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói*” (1Móz 3:4-5, ÚRK). Más szóval, ha esztek erről a fáról, a létezés új szférájába kerültek. Izgalmas lesz, korábban nem ismert érzéseket tapasztaltok. Éva, még visszatart valamit tőletek Isten. Tessék, vedd el a tiltott gyümölcsöt, kóstold meg!

Éva, majd később Ádám is a döntésével kinyitotta az ajtót, amit az Úr örökre zárva akart tartani: a bűnre, a szenvedésre, a szívfájdalomra, a betegségre és a halálra vezető ajtót.

Olvassuk el 1Móz 3:1-3 szakaszát Róm 3:23 és 5:12 verseivel együtt! Mi a közös ezekben? Nevezzük meg a bűn következményeit, amelyek az egész emberiséget sújtják!

A bűn tulajdonképpen lázadás Isten ellen, eltávolít tőle. Mivel Ő az élet forrása, a tőle való elszakadás halálba visz, aggodalmat, szorongást és betegséget okoz. Világunk szenvedése végső soron abból következik, hogy bűn-sújtotta bolygón élünk. Ez bizonyosan nem jelenti azt, hogy amikor csak szenvedünk, az mindig azért történik, mert bűnt követtünk el, hanem mindannyiunkra hat az, hogy bűnbe süllyedt bolygón élünk.

Olvassuk el 1Móz 3:15, 3Móz 5:5-6 és Jn 1:29 verseit! Mit ígért Isten Ádámnak és Évának a kertben, a bűneset után, ami reménységet adott nekik a csüggedésben? Milyen szolgálatot indított el az Édenben az Úr, ami előre mutatott a bűn problémájának évszázadokkal későbbi megoldására?

A SZERETET UTAT TALÁL

Ádám és Éva vétkezett, az Úr pedig közölte velük, hogy el kell hagyniuk kerti otthonukat. Attól kezdve fáradozás és szenvedés a jussuk. Vajon reménység nélkül kell szenvedniük, végül pedig meghalniuk?

Isten ekkor adta nekik az 1Móz 3:15 versében feljegyzett ígéretet. Egyenesen Sátánra, a kígyóra nézve mondta: „*Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: ő a fejedre tapos, te pedig a sarkát mardosod*” (ÚRK). Abban a pillanatban talán nem tudták pontosan, mit értett Isten ezen, annyit viszont értettek, hogy ismét reménykedhetnek. A megváltásuk valamilyen módon az asszony magva által történik majd.

Az asszony magva természetesen Jézus Krisztus (Gal 3:16). Sátán a kereszten marta meg Jézus sarkát, akinek a győzelme azonban garantálja a számkra, hogy egy nap a kígyó fejére fog taposni, bezárul a szenvedés és a halál ajtaja, amit Ádám és Éva tárt ki.

Olvassuk el 2Kor 5:21, Gal 3:13 és Zsid 2:9 verseit! Mit árulnak el ezek a szakaszok Krisztus kereszttáldozatának jelentőségéről?

Tűnődünk már valaha azon, hogy tényleg szeret-e bennünket Isten? Nézzünk a keresztre, a töviskoszorúra, a kezét és lábát átfúró szögekre! Jézusnak a Golgotán kiontott minden csepp vérével Isten azt mondja: *Szeretlek! Nem akarok nélküled lenni a mennyben! Igen, bűnt követtél el, az ellenség kezébe adtad magad, az érdemeid alapján nem vagy méltó az örök életre, de én váltságdíjat fizettem érted.* Többé nem kell bizonytalankodnunk amiatt, hogy Isten szeret-e bennünket, ha a keresztre tekintünk.

A Biblia Jézusról szól, aki eljött a világunkba, tapasztalta az egész emberiség által jól ismert bánatot, csalódást és fájdalmat. Úgy mutatja be Krisztust, mint aki ugyanolyan kísértésekbe ütközött, mint mi, de élete és kereszthalála által győzött a pokol hatalmasságai és erői felett. Mindezt mindannyiunkért tette, egyen-egyenként.

Gondoljuk végig! Jézus, a világmindenség Teremtője (lásd Jn 1:3) nemcsak lejött a mennyből a bűnbe süllyedt világba, hanem úgy szenvedett, ahogyan egyikünknek sem kell (lásd Ézs 53:1-5). Ezt azért vállalta, mert szeret bennünket, mindannyiunkat! Milyen komoly indok ez a reménységre!

Hogyan felelt Sátán vádjaira a kereszten Krisztus? Mit ért el a halálával a jó és a rossz közötti nagy küzdelemben?

FŐPAPUNK

Jézus a kereszten végbevitt tette által közbenjárhat értünk a mennyben. A feltámadt Úr a nagy Főpap, Ő mindent megad, ami szükséges ahhoz, hogy Isten országában örökké élhessünk.

Olvassuk el Zsid 4:15-16 és 7:25 verseit! Milyen bátorítást találunk ezekben a versekben a kísértéssel, szenvedéssel, betegséggel és halállal teli világban?

Az Ige azt mondja, hogy „*hozzánk hasonlóan megkísértetett mindenben, kivéve a bűnt*” (Zsid 4:15, ÚRK). Majd hozzáteszi: „*Járuljunk azért bizalommal – azaz bátran – a kegyelem trónjához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk idejében jövő segítségül*” (Zsid 4:16, ÚRK). Egyszerűen szólva, Jézus a saját igazságosságába öltöztetve, a halála által megmentve és a vére által megváltva állít bennünket a világegyetem elé. Ő minden tekintetben olyan, amilyennek nekünk kellene lenni. Krisztus által nem kárhoztatnak minket a múltunk bűnei miatt. Benne eltűnik a vétünk, hatalmas közbenjárása miatt megtörik a bűn szorítása az életünkön. Lehullanak a láncok, amelyek megkötözték minket, megszabadulunk.

Olvassuk el Jn 17:24-26 szakaszát! Mi Krisztus vágya a jó és a rossz közötti nagy küzdelemben?

„Krisztus, miután meghozta nagy áldozatát, felemelkedett a mennybe, de addig nem fogadta el az angyalok imádatát, míg el nem mondta kérését: »*Akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek*« (Jn 17:24). Kimondhatatlan szeretettel és súllyal hangzott a válasz az Atya trónjáról: »*Imádják Őt az Istennek minden angyalai*« (Zsid 1: 6)! Egyetlen folt sem volt Jézusban. Megalázkodása véget ért. Áldozatát befejezte, és olyan nevet kapott, amely minden név felett áll” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 431. o.). Jézus mindennél jobban szeretné, hogy ott legyünk vele a mennyben. A szíve vágya, hogy megmentsen bennünket, ezért halt meg és jár közben értünk. Van valami, amire most különösen nagy szükséged van? Mondd el Jézusnak! A bánat helyett Ő megnyugvást ad. Ahol félelem van, oda békét hoz. A bűntudatra megbocsátást hoz. A gyengéknek erőt ad.

Miért áldozta fel magát értünk Krisztus? Miért vagyunk ilyen értékek a számára?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Isten megvédte trónja becsületét, és kinyilvánította igazságosságát, amikor Sátánt kiűzte a mennyből. Amikor az ember a hitehagyó lelkület csalásainak engedve vétkezett, Isten bizonyoságot tett szeretetéről azzal, hogy egyszülött Fiát halálra adta az elbukott emberért. Az engesztelésben megmutatkozik Isten jelleme. A kereszt súlyos érvelése az egész világegyetem előtt bebizonyítja, hogy a bűn útjáért, amelyet Lucifer választott, semmiképp sem lehet Isten kormányzatát vádolni” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 430. o.).

„A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemnek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó »*véltégettetett*« kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisül. Isten Fia átlépte a sír kapuját, hogy »*a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt*« (Zsid 2:14)” (i. m. 432. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Ha Isten valóban tudta, hogy Lucifer fel fog lázadni, akkor miért adta meg neki a választás szabadságát? Vagy miért nem pusztította el azonnal, miután fellázadt? Hogyan reagálhatott volna az el nem bukott világegyetem, ha az Úr azonnal eltörli Lucifert? Miért olyan fontos a nagy küzdelem megértése szempontjából, hogy a világegyetem érdeklődéssel tekint a megváltási tervre (1Pt 1:12; Jel 5:13; 16:7)?
- 2) Milyen oka, okai voltak Krisztus kereszthalálának? Csak az, hogy bemutassa Isten jellemét? Vagy hogy megfizesse a bűn árát? Ha igen, akkor kinek fizetett váltságot? Beszéljük meg a válaszainkat és azok bibliai alapját!
- 3) Mit értünk a „nagy küzdelem” kifejezés alatt? Beszéljünk a nagy küzdelem különböző vetületeiről! Gondoljuk végig, hogyan alkalmazható a saját életünkre az e heti tanulmány!
- 4) Mely bibliaversek szólnak a nagy küzdelem valóságáról? (Lásd például *Jób könyve* 1-2. fejezeteit és Ef 6:12 versét!)
- 5) Mi a sajátossága a hetednapos adventista teológiának más keresztény felekezetekéhez viszonyítva? A nagy küzdelem szemlélete miért egyedi?

KRISZTUSBAN MARADNI

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:5).

„Sokan úgy gondolják, hogy a munka bizonyos részét egyedül kell elvégezniük. A bűnbocsánat tekintetében Krisztusra bízták magukat, ám most már a saját erejükből igyekeznek az igaz életre. Csakhogy minden ilyen erőfeszítés szükségszerűen kudarcba fullad. Jézus ezt mondta: *»nálam nélkül semmit sem cselekedhettek«* (Jn 15:5). A kegyelemben való növekedésünk, az örömünk, a hasznosságunk mind attól függ, hogy Krisztusban maradunk-e. Akkor fejlődünk a kegyelemben, ha kapcsolatban állunk vele naponta, óránként – ha benne maradunk. Ő nemcsak a hitünk kezdete, hanem Ő teszi teljessé is a hitünket. Krisztus először, utoljára és mindvégig. Velünk kell lennie, nemcsak az utunk kezdetén és végén, hanem minden egyes lépésénél. Dávid így fogalmazott: *»Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök«* (Zsolt 16:8).

Azt kérdezed: *»Hogyan maradjak Krisztusban?«* Úgy, ahogy először elfogadtad. *»Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne«* (Kol 2:6)... Átadtad magad Istennek, hogy teljesen az Övé légy, szolgálj és engedelmeskedj neki; elfogadtad Krisztust mint Megváltódat. Saját magad nem szerezhetsz engesztelést a bűneidért, nem változtathatod meg a szívedet sem, de amikor átadtad az életed Istennek, elhitted, hogy Krisztusért Ő mindezt megteszi. Hit által Krisztusé leszel, és hit által fel kell nőned benne, úgy, hogy adsz is és kapsz is. Mindenedet át kell adnod – a szívedet, az akaratodat, a szolgálatodat – add át magad neki és teljesítsd minden kérését. Mindent el is kell fogadnod – Krisztust, minden áldás teljességét, hogy Ő lakjon a szívedben, erőd, igazságod és örök segítőd legyen –, erőt adjon az engedmességhez...

Gyengeséggel hozzákapcsolódsz Krisztus erejéhez, tudatlansággal a bölcsességéhez, törekénységgel töretlen hatalmához. Ezért tehát ne magadra tekintsz, ne engedd a gondolataidat önmagadnál időzni, hanem nézz Krisztusra! Az Ő szeretetéről, jellemének szépségéről és tökéletességéről gondolkodj! Az önmegtagadó Krisztus, az alázatos Krisztus, a tiszta és szent Krisztus, akinek szeretete páratlan – Ő legyen elméled tárgya! Az ember úgy alakul át Krisztus képére, ha szereti, követi a példáját, maradéktalanul rá hagyatkozik” (Ellen G. White: *God's Amazing Grace*. 292. o.).